

نیاز به دفع، احساس سوزش یا درد در هنگام دفع ادرار، حالت تهوع و استفراغ، وجود چرک یا خون در ادرار، بدبو یا کدر بودن ادرار عفونت شدید کلیه می‌تواند عوارض ثانویه مرگباری به دنبال داشته باشد. در صورتی که در خود علائم عفونت کلیه به همراه ادرار خونی، حالت تهوع و استفراغ مشاهده کردید، فوری خودتان را به پزشک نشان دهید.

علل

باکتری‌هایی که از طریق لوله خارج‌کننده ادرار از بدن (میزراه) وارد بدن شده‌اند، می‌توانند تکثیر شوند و به کلیه‌ها بروند. این شایع‌ترین علت عفونت کلیه است.

عفونت‌های باکتریایی در هر نقطه از بدن (برای نمونه عفونت یک مفصل مصنوعی یا دریچه قلبی) می‌توانند وارد جریان خون شده و به کلیه‌ها بروند؛ اگرچه در این حالت احتمال عفونت کلیه اندک است ولی غیرممکن نیست.

در موارد نادر عفونت کلیه در نتیجه جراحی کلیه ایجاد می‌شود.

عفونت کلیه

عفونت کلیه (پیلونفریت) نوعی عفونت مجرای ادراری (UTI) است که به‌طور کلی در میزراه یا مثانه شروع می‌شود و سپس به یک یا هر دو کلیه می‌رسد.

عفونت کلیه نیازمند مراقبت‌های بهداشتی فوری است. در صورتی که این عفونت به خوبی درمان نشود، می‌تواند آسیبی دائمی به کلیه‌ها وارد کند یا باعث ورود باکتری‌ها به جریان خون شود و موجب عفونتی مرگبار شود.

در طی درمان عفونت کلیه که معمولاً شامل مصرف آنتی‌بیوتیک‌هاست، ممکن است لازم باشد در بیمارستان بستری شوید.

علائم

نشانه‌ها و علائم عفونت کلیه ممکن است شامل موارد زیر شوند:

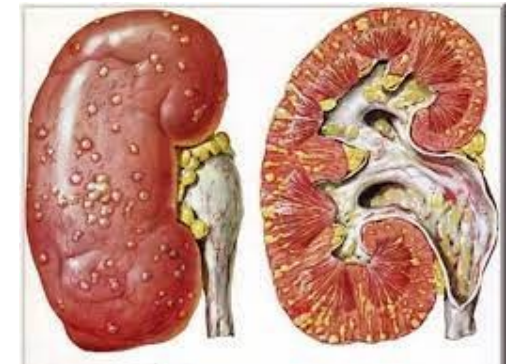
تب، لرز، درد در ناحیه‌پشت، پهلو یا کشاله ران، درد شکمی، تکرر ادرار، تعجیل مداوم در ادرار کردن به محض احساس

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

بیمارستان حضرت ولیعصر ارسنجان

عفونت کلیه

نویسنده مدرک	حمید خادمی / کارشناس پرستاری
تایید کننده علمی	دکتر پناهی / متخصص داخلی
تاریخ تهیه	بهار ۱۴۰۲
منبع	کتاب پرستاری برونر سوادارت
کد سند	Pa-B1-65/01

ریسک فاکتورها

عواملی که خطر ابتلا به عفونت کلیه را افزایش می‌دهند، عبارت‌اند از:

- مؤنث بودن. طول میزراه در زنان کوتاه‌تر از مردان است و این موضوع باعث می‌شود که مهاجرت باکتری‌ها از محیط خارج به مثانه در زنان راحت‌تر باشد. نزدیکی میزراه به واژن و مقعد هم فرصت بیشتری برای ورود به مثانه را در اختیار باکتری‌ها قرار می‌دهد.

عفونت مثانه می‌تواند به کلیه‌ها سرایت کند. خطر ابتلا به عفونت کلیه در زنان باردار بیشتر است.

- انسداد مجرای ادراری. هر عاملی که سبب کاهش سرعت جریان ادرار شود یا توانایی شما را برای تخلیه مثانه در حین دفع ادرار کاهش دهد، مثل: سنگ کلیه، وجود ناهنجاری در ساختار مجرای ادراری یا بزرگ‌شدگی غده پروستات در مردان، سبب افزایش خطر ابتلا به عفونت کلیه می‌شود.

- ضعیف شدن سیستم ایمنی. بیماری‌های از قبیل: دیابت و ایدز که سیستم ایمنی را ضعیف می‌کنند، خطر ابتلا به عفونت کلیه را افزایش می‌دهند. مصرف بعضی از داروها،

مثل داروهایی که برای جلوگیری از پس‌زده‌شدن پیوند به‌کار می‌روند هم تأثیری مشابه دارند.

- آسیب دیدن اعصاب اطراف مثانه. آسیب دیدن اعصاب یا نخاع می‌تواند سبب بلوکه شدن پیام‌های حسی ناشی از عفونت مثانه شود و شما متوجه پیشروی عفونت به سوی کلیه‌هایتان نشوید.

- استفاده از سوند ادراری برای چند مدت. سوندهای ادراری لوله‌هایی‌اند که به منظور تخلیه ادرار مثانه به‌کار می‌روند. ممکن است در طی بعضی از عمل‌های جراحی و تست‌های تشخیصی یا بعد از آن‌ها برایتان سوند بگذارند. در صورتی که مجبور باشید در تخت‌خواب بمانید، باید به‌طور پیوسته از این سوندها استفاده کنید.

- داشتن مشکلی که باعث شود ادرار در مسیری اشتباه حرکت کند. در ریفلاکس وزیکوپورتال، مقادیر اندکی از ادرار مثانه به داخل میزنای‌ها و کلیه‌ها بازمی‌گردد. افراد مبتلا به این مشکل، در کودکی و بزرگسالی در معرض خطر بیشتری برای ابتلا به عفونت کلیه قرار دارند.

پیشگیری

با اقدام در جهت جلوگیری از ابتلا به عفونت‌های مجرای ادراری، خطر ابتلا به عفونت کلیه را کاهش دهید. رعایت موارد زیر (به‌خصوص در زنان) می‌تواند باعث کاهش خطر ابتلا به عفونت‌های مجرای ادراری شود:

- مایعات، به‌خصوص آب، مصرف کنید. مصرف مایعات باعث ادرار کردن و دفع باکتری‌ها از بدن می‌شود.
- به محض احساس نیاز، ادرار خود را دفع کنید. وقتی احساس نیاز به دفع ادرار پیدا کردید، این کار را به تأخیر نیندازید.
- پس از رابطه جنسی، مثانه خود را تخلیه کنید. پس از رابطه جنسی در اولین فرصت اقدام به دفع ادرار نمایید تا میزراه‌تان از باکتری‌ها پاکسازی شود و خطر ابتلا به عفونت کاهش یابد.
- از مصرف محصولات زنانه در ناحیه تناسلی خودداری کنید. استفاده از محصولات مثل اسپری‌های دئودورانت در ناحیه تناسلی یا می‌تواند باعث تحریک مثانه شود.